

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A.. Š., podnikajúci pod obchodným menom A.**, IČO: X., s miestom podnikania: X., zastúpený advokátom JUDr. I. J., so sídlom: S. proti žalovanému: **M. L., podnikajúci pod obchodným menom M.**, IČO: X., s miestom podnikania: H., zastúpeného advokátom JUDr. J. G., H., **o zaplatenie sumy 11 458,46 Eur s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 15Cob 192/2009-91 zo dňa 25. novembra 2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. novembra 2009, č. k. 15Cob 192/2009-91 **o d m i e t a.**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania vo výške 277,49 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalobcu.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd v Nitre rozsudkom zo dňa 8. júna 2009, č. k. 23Cb 12/09-67 uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 11 458,46 Eur s 0,05% úrokmi z omeškania denne zo sumy 4 345,08 Eur od 27.5.2008 do zaplatenia, zo sumy 7 113,37 Eur od 26.6.2008 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a trovy konania v sume 1 986,54 Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 29.3.2006 uzatvoril žalobca s V., spol. sr. o. leasingovú zmluvu č. LZC/06/60012, predmetom ktorej bol nákladný automobil I., zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, na 48 mesiacov. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné leasingové podmienky (VLP). V ten istý deň, teda 29.3.2006, uzatvorili účastníci zmluvného vzťahu i leasingovú zmluvu č. LZC/06/60013, predmetom ktorej bol náves S.. Doba leasingu bola dohodnutá na 48 mesiacov. Žalobcovi boli predmety leasingu odovzdané a užíval ich. Dodatkom č. 1 k leasingovej zmluve č. LZC/06/60012 prevzal žalovaný (nástupca) všetky záväzky zo zmluvy, teda záväzky dosiaľ nesplnené, ako i záväzky, ktoré vzniknú v budúcnosti. Žalovaný vyhlásil, že v celom rozsahu akceptuje VLP a vstupuje na miesto príjemcu leasingu. V článku 8 dodatku č. 1 k leasingovej zmluve bolo dohodnuté, že dojednanie odplaty za prevod práv a záväzkov zo zmluvy, ktorá má byť vyplatená príjemcovi (žalobcovi) je predmetom osobitnej dohody uzatvorenej medzi príjemcom (žalobcom) a nástupcom (žalovaným). Dňa 26.3.2008 prevzal žalovaný od žalobcu oba predmety leasingu, v preberacích protokoloch žalovaný vyhlásil, že bol oboznámený s technickým stavom vozidla, súhlasí s ním a vozidlo preberá bez možnosti reklamácie predchádzajúcich väd. Po odovzdaní vozidiel si žalobca faktúrami č. 11175/2008 a č. 11176/2008 uplatnil zaplatenie odstupného v celkovej výške 392 700 Sk. Žalovaný vystavené faktúry neuhradil, ale dňa 14.4.2008 si uplatnil u žalobcu reklamáciu a zľavu z kúpnej ceny vo výške 51 532 Sk (oprava ABS). Žalovaný zároveň žalobcovi oznámil, že súhlasí s úrokom z omeškania vo výške 0,05%. Žalobca žalovanému zľavu z kúpnej ceny priznal vo výške 47 503 Sk a prepracoval vystavené faktúry, zároveň potvrdil úroky z omeškania vo výške 0,05%. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že vzhľadom na ďalšiu závalu na brzdovom systéme návesu, ktorej oprava stála 5 000 Eur, si uplatnil ďalší nárok na zľavu z odplaty vo výške 5 000 Eur, ktorú žalobca neakceptoval. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalovaný si ďalšie nároky z väd predmetov leasingu neuplatnil riadne a včas (§ 436 a nasl. Obchodného zákonníka) a tieto vady ani nepreukázal, teda v tejto časti neunesol dôkazné bremeno. Súd prvého stupňa považoval nárok žalobcu za dôvodný, a preto žalobcovi priznal uplatnenú sumu. Výška úrokov z omeškania bola dohodnutá písomne v liste žalovaného zo dňa 14.4.2008 a vyjadrení žalobcu zo dňa 6.5.2008. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, súd priznal náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva proti žalovanému, ktorý úspech nemal.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalovaný, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu. V odvolaní namietol, že súd prvého stupňa rozhodol na pojednávaní v jeho neprítomnosti a nedal mu možnosť konať pred súdom.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že z obsahu spisu zistil, že súd prvého stupňa vytýčil vo veci tri pojednávania. Na deň 16.3.2009 sa žalovaný nedostavil. Svoju neúčast' ospravedlnil telefonicky dňa 12.3.2009 z dôvodu, že je vodičom kamiónu a v deň pojednávania bude mimo územia SR. Z tohto dôvodu súd odročil pojednávanie na deň 29.4.2009. Aj na toto pojednávanie sa žalovaný nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil telefonicky dňa 22.4.2009 z dôvodu, že je pracovne mimo územia SR. Súd prvého stupňa vec prejednal v neprítomnosti tohto účastníka konania. Na ďalšie pojednávanie, vytýčené na termín 8.6.2009, zaslal žalovaný potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti zo dňa 5.5.2009 bez akéhokoľvek ďalšieho vysvetlenia. Súd prvého stupňa vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného. V prejednávanej veci bol žalovaný predvolaný na pojednávanie riadne a včas, teda v lehote najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§115 ods. 2 O.s.p.). Žalovaný zaslal súdu potvrdenie o svojej práceneschopnosti. Práceneschopnosť účastníka konania preukázaná lekársnym potvrdením treba považovať za dôležitý dôvod podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Zároveň však platí, že účastník konania pri existencii takéhoto dôvodu musí požiadať aj o odročenie pojednávania. Ak žalovaný o odročenie pojednávania nepožiada, aj keď predloží doklad o práceneschopnosti, môže prvostupňový súd prejednať vec v jeho neprítomnosti. S poukazom na konkrétne okolnosti prípadu, keďže žalovaný sa neustanovil bez vážneho dôvodu na dve predchádzajúce pojednávania a na ďalšie pojednávanie sa nedostavil z dôležitého dôvodu, ale nepožiadal o odročenie pojednávania, podľa názoru odvolacieho súdu sa žalovanému takýmto postupom súdu prvého stupňa neodňala možnosť konať pred súdom. Súd prvého stupňa prejednaním veci v neprítomnosti tohto účastníka konania neporušil žiadne ustanovenie OSP a postupoval v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd napadnutý rozsudok preto podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súčasne požiadal o odklad vykonateľnosti rozsudku. V odôvodnení dovolania uviedol, že odvolací súd napriek tomu, že v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa namietal konanie v neprítomnosti žalovaného, nedal možnosť žalovanému konať pred odvolacím súdom. Namietal nesplnenie povinnosti uloženej súdu v ust. § 120 ods. 4 O.s.p., keď pred vyhlásením rozsudku nebol poučený o možnosti predložiť alebo označiť dôkazy pred vyhlásením rozsudku. Týmto spôsobom dovolateľ mal za to, že bol ukrátený na jeho právach, čo bolo dôvodom na podanie dovolania v zmysle ust. § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalobca k dovolaniu žalovaného na výzvu súdu uviedol, že žalovaný bol riadne a včas predvolaný na pojednávania, no i napriek tomu žalovaný svoju neúčast' neospravedlnil, no najmä nepožiadaval súd o odročenie pojednávania. Súdom vykonané dokazovanie považuje za dostatočné, podľa názoru žalobcu súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne vec aj právne posúdil. Ďalej uviedol, že žalovaný v odvolaní, ako aj v dovolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by spochybnil žalobcom uplatnenú pohľadávku. Dovolanie žalovaného považuje za účelové, v snahe oddialiť splnenie jeho povinnosti. Poukázal na to, že žalovaný doposiaľ neuhradil ani časť požadovanej sumy. Taktiež uviedol, že právo účastníka, aby jeho vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že by súd nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný účastníkovi poskytnúť priestor na uplatnenie tohto právo. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol a uplatnil si náhradu trov dovolacieho konania v sume 277,49 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O.s.p./ preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 237 a § 238 O.s.p.

Podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa ust. § 238 ods. 3 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd a) vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) potvrdil rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté inak, než v prvšom rozsudku, pretože súd prvého stupňa bol viazaný právnym názorom súdu, ktorý prvšie rozhodnutie zrušil.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje z písm. f/ § 237 O.s.p., podľa ktorého sa posudzuje odňatie možnosti konať účastníkovi pred súdom postupom súdu. Dovolateľ odvodzuje odňatie možnosti konania pred súdom neposkytnutím poučenia účastníkovi konania pred vyhlásením rozsudku v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p. predložiť alebo označiť všetky dôkazy pred vyhlásením rozhodnutia.

Dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania z dôvodov uvedených dovolateľom v dovolacom podaní.

Podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaduje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Žalovaný prevzal predvolanie na prvé pojednávanie určené na deň 16.3.2009 vo veci dňa 17.2.2009. Súčasťou písomného predvolania (v spise na č. 1. 41) je aj poučenie účastníka (posledný odsek predvolania) podľa ust. § 120 ods. 4, ktoré je v písomnom predvolaní riadne odcitované. Z obsahu predvolania je zrejmé, že žalovaný bol poučený v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p. Dovolací súd preto námietku žalovaného ako dovolateľa, týkajúcu sa neposkytnutia poučenia podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. ako dôvod uplatnenia ust. § 237 písm. f) O.s.p. v dovolacom konaní neuznal dôvodnou.

Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný dovolaním napadol také rozhodnutie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a preto dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci, vyjadrenie k dovolaniu žalovaného vo výške 170,54 Eur a režijný paušál 6,95 Eur, spolu 277,49 Eur podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z., § 10 ods. 1, § 16 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. c).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. júla 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová